13/03/2026

Γ’ Χαιρετισμοί

/ Γνώμες

- **Του Μητροπολίτη Βεροίας κ. Παντελεήμονος**

«Χαῖρε τῶν πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα».

Κάθε ἄνθρωπος στή ζωή του αἰ-σθάνεται συχνά τήν ἀνάγκη νά καυ-χηθεῖ γιά κάτι πού ἔχει ἤ γιά κάτι πού εἶναι. Καί ἀνάλογα μέ τήν κατάστασή του καί τήν πνευ-ματική του καλ-λιέρ-γεια κάθε ἄν-θρω-πος καυχᾶται γιά διαφορετι-κούς λόγους. Ἄλλοι καυ--χῶνται γιά ὑλικά πράγματα, γιά τόν πλοῦτο, γιά τήν κοινωνι-κή τους θέση, γιά τήν τιμή καί τή δόξα πού ἀπολαμ-βάνουν, γιά τά σωματικά τους προ-σόντα καί τήν ὡραιότητα τῆς μορφῆς τους. Ἄλ-λοι πάλι καυ-χῶ-νται γιά τίς γνώ-σεις τους, γιά τήν καλλιέργειά τους, γιά τά ἔργα τους καί τίς ἀρετές τους.

Ἡ καύχηση ὅμως γιά ὅλα αὐτά μπορεῖ, ἀδελφοί μου, νά εἶναι μά-ταιη καί ἐπικίνδυνη. Διότι τά ὑλικά ἀγαθά καί οἱ ἀνθρώπινες ἰδιό-τη-τες, ἔρχονται καί παρέρ-χο-νται, ἐνῶ ἡ καύχηση γιά τά καλά μας ἔργα ἤ γιά τίς ἀρε-τές μας ἀποτελεῖ ἔνδειξη ὑψηλοφροσύνης καί ὑπερηφα-νεί-ας, ἡ ὁποία ἀπομακρύνει τόν ἄνθρωπο ἀπό τόν Θεό.

Αὐτό ὅμως δέν σημαίνει ὅτι δέν μποροῦμε νά καυχώμεθα γιά τίποτε. Μποροῦμε, ὅπως μᾶς συ-στήνει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, νά καυχώμεθα «ἐν Κυρίῳ». «Ὁ καυ-χώ-με-νος», λέγει ὁ ἀπόστολος, «ἐν Κυρίῳ καυχά-σθω». Νά καυχώμε-θα, δοξάζοντας τόν Θεό γιά τίς δω-ρεές του στή ζωή μας. Καί μία ἀπό τίς μεγαλύτερες δωρεές του Θεοῦ στή ζωή μας, στή ζωή τῶν πιστῶν, εἶναι ἡ Ὑπεραγία Θεοτό-κος, εἶναι ἡ Παναγία μας, τήν ὁποία ἀκού-σα-με ἀπόψε τόν ἱερό ποιητή τοῦ Ἀκα-θίστου Ὕμνου νά τήν ἐγκω-μιά-ζει ὡς τό «ἀναμφί-βο-λον καύ-χημα» τῶν πιστῶν.

Γιατί ὅμως εἶναι ἡ Παναγία μας τό καύχημα τῶν πι-στῶν;

Διότι, ἀδελφοί μου, ἡ Παναγία μας εἶναι μία σταθερή καί ἀδιαμ-φι-σβήτητη ἀξία καί πραγματι-κό-τη--τα στή ζωή, ὄχι μόνο τοῦ κάθε πι-στοῦ, ἀλλά καί στή ζωή τῆς Ἐκ-κλησίας μας καί στή ζωή ὁλο-κλή-ρου τοῦ κόσμου. Ἡ Παναγία μας εἶναι καί παραμένει πάντοτε Μη-τέρα τοῦ Θεοῦ. Εἶναι καί παρα-μέ-νει πάντοτε Παρ-θένος καί ὑψη-λοτέρα τῶν οὐ-ρανῶν. Εἶναι καί παραμένει μεσί-τρια τῶν ἀνθρώ-πων ἐνώπιον τοῦ Υἱοῦ της. Εἶναι καί παραμένει σκέ-πη καί προστά-τις ὅλων ὅσων προ-σ-τρέχουν σ᾽ αὐ-τήν καί ἐπικα-λοῦ-νται τή βοήθειά της.

Κανείς καί τίποτε δέν μπορεῖ νά μεταβάλει τή θέση της. Ἑπομένως ἡ πα-ρου-σία της καί ὁ ρόλος της στή ζωή μας καί στή σωτηρία εἶναι ἀδι-αμφι-σβή-τητος, ἀδελφοί μου. Καί γι᾽ αὐ-τό μποροῦμε νά καυχώ-με-θα, ἐπει-δή ἔχουμε τήν Παναγία

μας προ-στά-τιδα καί βοηθό μας, συναν-τι-λήπτορα καί σκέπη μας στόν ἀγώνα τῆς καθημερινῆς μας ζωῆς ἀλλά καί στόν πνευματικό μας ἀγώνα καί στήν προσπάθειά μας νά πλησιάσουμε στόν Θεό.

Γι᾽ αὐτό καί ἐμεῖς, ἀδελφοί μου, ὅσοι πιστεύουμε στόν Υἱό της, ὅσοι πιστεύουμε στόν Κύριο ἡμῶν Ἰη-σοῦ Χριστό, μποροῦμε νά καυ-χώ-με-θα, γιατί εἶναι ἡ ἐκπρόσωπός μας στόν θρόνο τοῦ Θεοῦ, γιατί εἶ-ναι αὐτή πού δάνεισε στόν Χριστό τήν ἀνθρώπινη σάρκα. Μποροῦμε νά καυ-χώμεθα γιά τήν Παναγία μας, γιατί ὁ Χριστός δέν τήν κράτησε μόνο ὡς δική του Μητέρα, ἀλλά μᾶς ἔδωσε τό δικαίωμα νά τήν ἔχουμε καί ἐμεῖς μητέρα καί νά εἶναι αὐτή πού μᾶς συνδέει μα-ζί του καί μεσιτεύει πάντοτε γιά τή σωτηρία μας.

Γι᾽ αὐτό, ἀδελφοί μου, ἄς μήν πα-ρα-λείπουμε καί ἐμεῖς ποτέ νά ἐγ-κω-μιάζουμε τήν Παναγία μας, ψάλ-λοντας εὐλαβικά τούς Χαιρε-τι-σμούς της, καί νά δοξάζουμε τόν Θεό πού μᾶς τήν χάρισε ὡς ἀλη-θινό καύχημα τῆς ζωῆς μας, ἀλλά καί ὡς παρηγορία καί στήριγμά μας στόν ἀγώνα μας. Καί νά εἴ-μα-στε βέβαιοι ὅτι ἡ Ὑπεραγία Θεο-τό-κος δέν θά ἀπογοη-τεύσει καί δέν θά ἐγκατα-λείψει ποτέ τούς ὑμνη-τές της καί τά πιστά τέκνα της.